

Arrest

**nr. 100 387 van 2 april 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 8 november 1943.

De verzoekende partij dient op 4 januari 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 24 oktober 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 04.01.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

M.S., A.W. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Afghanistan

geboren te Kaboel op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 9.10.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partij in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift vraagt de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij, wijst de Raad er op dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van beide partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In haar middel voert de verzoekende partij de schending aan van de formele motiveringsplicht en van *“het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur (redelijkheidsbeginsel)”*.

Het middel luidt als volgt:

“De bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

(...)

De motivering in de brief van 09.10.2012 luidt als volgt:

(...)

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de motivering zoals voormeld.

De arts die in opdracht van de DVZ werkt, Dr L. (...), verwijst in voormeld schrijven enkel naar het medisch attest van 29 juli 2011, niet meer naar bijvoorbeeld het attest van 5 december 2011.

Verzoeker legde nochtans veel meer medische stukken voor.

Samen met het verzoekschrift stuurde hij volgende stukken op naar de DVZ:

- 1. Bijlage 2 6 en oproeping CGVS*
- 2. Documentatie aangaande de onmogelijkheid om diabetes te behandelen in Afghanistan*
- 3. Type attest DVZ dd 20.06.2011, samen met medisch verslag Dr D.P. (...) dd 16.05.2011*
- 4. Attest Dr De C. ((, dd 08.06.2011*
- 5. Medisch attest dd 29.04.2011 samen met medisch verslag Dr D.P. (...) dd 02.02.2011*
- 6. Attest dd 09.02.2011*
- 7. Diversen*
- 8. Attest Diagnostic Heart Center.*
- 9. Uitvoerig attest dd 08.12.2010*
- 10. Attest Dr M. (...) dd 17.01/2011*
- 11. Medisch attest Dr D.P. (...) dd 05.12.11 cfr type DVZ*

Nadien werd op 23 januari 2012 een bijkomend schrijven (van 20 januari 2012) aan de DVZ overgemaakt per fax. Op basis van de overgemaakte bundel aan de DVZ, stelt men vast dat verzoeker tevens hartpatiënt is.

Op 14 februari 2012 werd een kopie van de taskara overgemaakt van verzoeker aan de DVZ.

De motivering van de DVZ, waar zij opnieuw enkel verwijst naar het verslag van Dr L. (...), die foutief enkel rekening houdt met 1 summier medisch attest (deze keer het attest van 29 juli 2011), is onvoldoende, en schendt de motiveringsplicht opnieuw. Zij houdt evenmin rekening met de (levensbedreigende) hartproblemen die verzoeker kent.

Daarnaast wordt vastgesteld dat verzoeker Dr L. (...) nooit heeft ontmoet en dat deze arts onmogelijk een waarheidsgetrouw attest kan maken van op afstand. Het verslag van Dr L. (...) wordt ook om die reden betwist (dus niet enkel omdat het slechts rekening houdt met 1 attest) .

Bijgevolg zijn enkel de attesten van de behandelende artsen van verzoeker betrouwbaar. Deze zijn opgesteld in eer en geweten van de behandelende artsen. Als het advies van Dr L. (...) toch weerhouden zou worden (wat onaanvaardbaar is gelet op het feit dat deze verzoeker nooit heeft ontmoet, en gelet op het feit dat het zich baseert op onvolledige informatie), dan nog is er geen enkele reden om het advies van Dr L. (...) voorrang te geven op de attesten van de behandelende artsen. Er is bijvoorbeeld geen valsheid in geschrifte vastgesteld in hoofde van de behandelende artsen.

Bijgevolg werd in de huidige beslissing niet voldaan aan de formele motiveringsplicht waaraan deze beslissingen zijn onderworpen.

Het middel is gegrond.”

3.2. De verwerende partij laat na een nota in te dienen. Ter terechtzitting stelt de verwerende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij houdt voor dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat rekening werd gehouden met alle door haar aan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet toegevoegde en bij een bijkomend schrijven van 23 januari 2012 bijgebrachte medische stukken.

De bestreden beslissing steunt op het advies van de ambtenaar-geneesheer van 9 oktober 2012. Dit advies luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 29.07.2011.

Kennelijk laat dit medisch dossier niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer , nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het standaard medisch getuigschrift d.d. 05.12.2011 en de bijlagen mag niet blijken dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven. De beschreven aandoeningen vereisen geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn.

“Nu in eerste instantie wordt geoordeeld dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, kan bijgevolg in tweede instantie met vastheid gesteld worden dat hij niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. (RvV 29 juni 2012, nr. 83.956; RvV 6 juli 2012, nr. 84.293)”

Ik stel bijgevolg vast dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Vooreerst blijkt hieruit niet aan welke aandoening de verzoekende partij lijdt. Evenmin blijkt of rekening werd gehouden met alle stukken die ingediend werden op het ogenblik van het indienen van de aanvraag om machtiging tot verblijf of die nadien werden toegevoegd. Evenmin bevat de bestreden beslissing de eventuele reden waarom er al dan niet geen rekening zou worden gehouden met de andere stukken dan het standaard medisch getuigschrift van 29 juli 2011. Weliswaar stelt de ambtenaar-geneesheer in zijn advies dat hij zich baseert op het standaard medisch getuigschrift en “*de bijlagen*”, maar er kan niet worden uitgemaakt welke documenten werden onderzocht. De verzoekende partij stelt terecht dat de formele motiveringsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 oktober 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN